

CAMERA NOTARILOR PUBLICI ALBA IULIA

ROMÂNIA
CAMERA NOTARILOR PUBLICI ALBA IULIA
cu sediul în ALBA IULIA
str. Avram Iancu nr. 14
CABINET PREȘEDINTE
Nr.înreg.1715/19.08.2008

Către,

BIROUL

Vă comunicăm, alăturat, adresa nr.2839/11.08.2008 primită de la Uniunea Națională a Notarilor Publici din România, înregistrată la Camera Notarilor Publici Alba Iulia sub nr.1715/19.08.2008 prin care ni se aduce la cunoștință ca, pe viitor, notarii publici din cadrul Camerei Notarilor Publici Alba Iulia să legalizeze semnătura traducătorului de pe un înscris doar dacă se atașează copia înscrisului tradus și copia actului a cărui traducere s-a făcut, respectându-se astfel prevederile **art.47 alin.ultim din Legea nr.36/1995 a notarilor publici și a activității notariale**

Totodată, traducătorul va trebui să vizeze înscrisul care a fost tradus, conform **art. 102 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii nr.36/1995.**

CU DEOSEBITĂ CONSIDERAȚIE.

NOTAR PUBLIC

IOAN HOTOIU

PREȘEDINTELE COLEGIULUI DIRECTOR AL
CAMEREI NOTARILOR PUBLICI ALBA IULIA

Cabinet Președinte

13.08.2008

Nr. 2839 / 11 august 2008

CAMERA NOTARIILOR PUBLICI **În atenția doamnei/domnului președinte**

Recent Ministerul Justiției, căruia i se solicitase să supralegalizeze semnătura unui notar public semnatar al încheierii de legalizare de semnătură a traducătorului, ne-a atras atenția că în activitatea lor unii notari nu respectă prevederile art.47 alin. ultim din Legea 36/1995. Potrivit acestei prevederi „Înscrisurile destinate a fi traduse într-o limbă străină se vor redacta fie pe două coloane, cuprinzând în prima coloană textul în limba română, iar în cea de-a doua, textul în limba străină, fie în mod succesiv, mai întâi textul în limba română, continuându-se cu textul în limba străină”.

În practica notarială această prevedere se aplică în cazul autentificării dar nu și la traduceri; astfel se procedează la traducerea directă a unui document, fără a se atașa și înscrisul în limba română a cărui traducere se efectuează.

În această situație, notarul nu poate să verifice condițiile de legalitate ale înscrisului original și nici să aprecieze dacă acesta nu este contrar legii și bunelor moravuri.

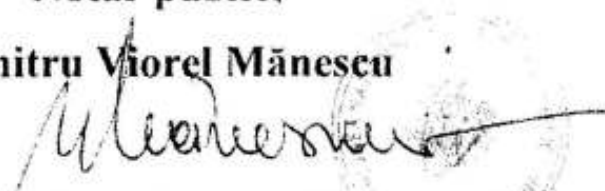
Problema se pune mai ales pentru actele traduse în alte limbi decât cele de largă circulație, ca de exemplu arabă, chineză, ebraică etc; în cazul lor, deși traducătorul sau persoana interesată are obligația să prezinte și înscrisul în limba română a cărui traducere s-a solicitat, prin eliberarea doar a traducerii legalizate nu se poate face dovada, în caz de contestație, că este vorba despre același act.

Având în vedere cele de mai sus, vă rugăm să aduceți la cunoștința notarilor publici din circumscripția teritorială a Camerei dumneavoastră, ca pe viitor să legalizeze semnătura traducătorului de pe un înscris doar dacă se atașează copia înscrisului tradus și copia actului a cărui traducere s-a făcut. De asemenea, potrivit art.102 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii 36/1995 traducătorul va trebui să vizeze înscrisul care a fost tradus.

Cu deosebită considerațiune.

Notar public,

Dumitru Viorel Mănescu

**Președintele Uniunii Naționale a Notarilor Publici
din România**